Der eksisterer groft sagt to falske fortællinger om valgnederlaget.
Den første falske fortælling er vi tabte valget fordi folk var trætte af at ser på de samme gamle socialdemokrater.
Socialdemokratiets grand ol' men and women var slidt ned i befolkningens øjne. Vores ledende partifæller kunne ikke længere piske den stemning op de tidligere havde været i stand til og der stod ingen unge talenter klar i baggrunden, der kunne løfte opgaven - Venstre havde derimod en 'frisk' Anders Fogh med et nyt hold og nye ansigter.
Den anden er, at Venstre vandt valget fordi de førte en professionel kampagne. Venstre havde en moderne valgkamp og organisation - vi havde en gammeldags og slidt valgkamp. Mens Venstre brugte fire klare budskaber, havde vi et tungt og støvet 100-punkts program der aldrig blev omtalt af den borgerlige og vrangvillige presse. Hvor Venstre brugte spindoctors, konsulenter og laserlys kørte vi blot tingene som i gamle dage med forældede pjecer og morgenbrød i fællesledelsen.
Begge de to forklaringer rummer en del af sandheden. Folk var ganske rigtigt trætte af Socialdemokratiet og vores kampagne var dårligere tænkt og dårligere tilrettelagt end Venstres. Men det er trods alt kun små elementer i forhold til den egentlige årsag til vores nederlag.
Desuden har Anders Fogh Rasmussens ministerhold jo vist sig at være ualmindeligt, gammelt og gråt. Jeg tror, at det er det færreste mennesker, der kender flere navne på ministre end de kender navne på kommunalbestyrelsesmedlemmer i Farum.
Vi havde jo tabt længe inden det første stykke morgenbrød var delt ud. Længe før nogen vidste hvad Al Quiada var, længe før mundhuggerierne om udlændingepolitikken - meget længe før dagen oprandt hvor de stod med blyanten i hånden på den lokale folkeskole, havde vores vælgere besluttet at vi denne gang skulle ha' en over nakken.
De var nemlig først og fremmest trætte af at vi ville for lidt i vores sidste regeringsperiode fra '98 og ikke havde konkrete svar på de politiske spørgsmål, der optog dem mest.
Og selvom vi kendte problemet havde vi ikke kunnet udvikle disse svar, fordi vi ikke havde støbt et ideologisk fundament at bygge svarene på.
Det er vores vigtigste projekt i de kommende år at skabe dette fundament.
I DSU er vi overbeviste om, at det er uendeligt ligegyldigt hvem der er partisekretær

eller næstformænd for socialdemokraterne, eller om rosen er rød, gul eller blå, hvis ikke vi genfinder vores 'kerneydelse': En politik almindelige mennesker kan genkende deres dagligdag i.

Jeg bliver dødtræt, når jeg hører socialdemokrater, sige at vi ikke kan vinde næste valg. Hvad er det for et parallel univers de befinder sig i? Hvornår har de sidst været ude at tale med vælgerne? I DSU oplever vi en medlemsfremgang af den anden verden i øjeblikket og er oven i købet i den utroligt glædelige situation at vi får markant flere nye medlemmer på tekniske skoler end på gymnasier i øjeblikket. Unge, der er trætte af ikke at kunne få en praktikplads eller besparelser på uddannelser.

Problemet er at vi også oplever utroligt mange, der ikke synes at socialdemokratiet er noget alternativ. At politik ikke er en del af løsningen men selve problemer

Derfor er den fornyelsesproces som partiformanden har taget initiativ til en forudsætning for at kunne vinde næste valg og endnu vigtige, livsnødvendig for vores parti, hvis vores værdier stadig skal være de bærende i samfundet i fremtiden, hvis vi skal give unge indtrykket af at politik nytter noget.

Mange har kommenteret på det, jeg tror nogle har kaldt det kunstneriske indtryk - det vil jeg nødigt selv gøre mig klog på. Men et eller andet sted synes jeg, at der er noget betryggende ved at processen er noget vanskelig.

Der er ingen nem måde at skabe fornyelse i et stærkt historisk og folkeligt forankret parti som Socialdemokratiet - heldigvis. Den superkontrollerede totalforvandling af Venstre som Anders Fogh Rasmussen gennemførte på 2-3 år ville aldrig være mulig i Socialdemokratiet.

Socialdemokratiet er ikke bare en tom skal, en rubrik på en stemmeseddel som man kan bede et smart reklamebureau om at fylde hvad som helst på.

Men fornyelsesprocessen er uomgængelig. Ellers går vi i stå. Ellers sygner vi hen. Mens vi står klippefast på gulnede partiprogrammer og paroler fra en svunden tid, vil almindelige mennesker betragte os med samme interesse som for genudsendelserne under DR-strejken.

Vi skal forandre os med den foranderlige tid vi lever i. Når grundvilkårerne ændres må vi justere vores politik.

Det vil være en historisk brøler, hvis den generation af socialdemokrater, der arvede velfærdssamfundet, satte det over styr fordi man ikke evnede at forny sig.

Et af de ændrede grundvilkår vi oplever er at flere og flere mennesker er utrygge uden at have nogen økonomisk grund til at være det.
Noget af det mest paradoksale, der skete i sidste valgkamp var at de økonomiske nøgletal så pæne ud samtidigt med at mange mennesker syntes at det gik værre og værre.
Tidligere var det god latin i politik, at befolkningens tryghed kunne aflæses direkte af de økonomiske kurver. Hvis arbejdsløsheden var i bund var tilfredsheden i top og hvis betalingsbalancen balancerede var der ro på hjemmefronten.
Den store forandringshastighed der i dag er i vores samfund, som konsekvens af globaliseringen har skabt en ny grundlæggende utryghed, der ikke direkte har med den enkeltes økonomiske situation at gøre. Det er den usikkerhed den enkelte arbejder møder, når han ser endnu en stor dansk virksomhed lukke og fundere på om det er hans tur næste gang. Det er den usikkerhed, der udspringer af at jobs forsvinder, at kravene skærpes, at konkurrencen øges og usikkerheden stiger, at Tjenestemænd og livstidsstillinger er en saga blot.
Det grundlæggende spørgsmål er om det kan lade sig gøre at skabe tryghed for den enkelte i traditionel forstand i vores samfund, der i virkeligheden drives af usikkerhed og konkurrence. Dansk Folkeparti forsøger at bilde folk ind at det kan lade sig gøre - at der er en vej tilbage til Det Tabte Land..
Socialdemokraterne skal lade være med at foregøgle nogen at nogen at vi trygheden i traditionel forstand. Vi kan ikke garantere, at dit job ikke ikke i morgen er flyttet til Syd-Korea og vi kan ikke garantere dig at dine nye naboer ikke er flyttet til fra Somalia.
Socialdemokratiets ambition skal være at skabe ny tryghed i en utryg tid.
Vi skal være partiet, der styrker menneskers muligheder for at navigere i et kaotisk samfund. Vi skal ruste det enkelte menneske til at kunne skabe sammenhænge i sit eget liv.
Derfor må vi også klart kunne sige: Uddannelse er det vigtigste at prioritere overhovedet. For socialdemokraterne er det vigtigere hvor mange der får en uddannelse end hvor mange, der får en hofteoperation. For socialdemokraterne er det vigtigere at investere i efteruddannelse end i efterLØN.
Det er det selvfølgelig fordi uddannelse er forudsætningen for at kunne betale velfærdssamfundet, for uddannelse er vores eneste råstof. Mon også fordi,

uddannelse til alle er selve betingelsen for at den enkelte kan bygge et stærkt personligt fundament at stå på i en grundlæggende usikker verden.
Derfor må vi også tale åbent om prioriteringer i velfærden.
Vi bliver nødt til at erkende, at der i fremtiden ikke er råd til mere velfærd til alle til enhver tid. Den sidste valgkamp var i nogen grad præget af en velfærdskonkurrence, hvor deltagerne kappedes om at ville give mere velfærd til middelklassen. Mere til de ældre, mere til børnefamilierne, kortere ventelister o.s.v. o.s.v.
Løfterne blev givet med krydsede fingre på ryggen. For langt de fleste politikere er godt klar over at det ikke bliver ved at gå, når de store krigsårgange går på pension.
Men vi skal også prioritere for ikke at skabe et velfærdssupermarked, hvor den enkeltes indsats mest går ud på at rage mest muligt ned ad hylderne til sig selv og sine nærmeste. Det er ofte middelklassen, der udmærket kunne klare sig selv , der får mere på de virkeligt svages bekostning.
Socialdemokratiets ambition bør være en bedre prioritering af velfærdssamfundets ydelser, så de rigeste kan betale mere selv, mens de svageste får bedre hjælp end i dag, at gøre de svageste stærkere.
I Socialdemokratiet burde vi sige, at vi vil prioritere en genrejsning af folkeskoler i de mest socialt belastede kvarterer i stedet for Venstres skattestop. Vi burde sige, at vi vil give flere penge til de fattigste ældre ved at rydde op i særordninger og puljer for de rigeste ældre.
Jeg tror, at vi må indlede en åben dialog med befolkningen om hvordan velfærden skal prioriteres i de kommende år.
Den socialdemokratiske fremtidsvision skal bygge på at det modsætningsforhold som Venstre forsøger at skabe mellem stærke, frie individer og et stærkt fællesskab er en forbandet løgn.
Stærke sociale fællesskaber og stærke individer er hinandens forudsætninger.
Stærke mennesker ønsker ikke at være alene eller usolidariske, de ønsker faktisk fællesskabet.
Hvis man skal kunne bidrage til et fællesskab skal man have et solidt personligt fundament. De mennesker, der ikke kan overskue at være en del af fællesskaber er jo som oftest netop de mest ressourcesvage - mennesker med tunge sociale problemer er de første, der tager afstand fra fællesskaber.
Socialdemokratiets ambition skal være at gøre individerne stærke nok til at kunne

deltage i fællesskabet og at gøre fællesskabet attraktivt nok til at individerne ønsker at deltage.
Derfor har vi en forpligtelse til at forny vores fælleskab. At skabe et fællesskab, der giver muligheder og plads til den enkelte.
I socialdemokratiet skal vi lade vores indre 'applause-skilt' lyse op hver gang et menneske træffer et bevidst og oplyst valg. Det er et selvstændigt mål for Socialdemokratiet at mennesker - især dem, der ellers aldrig har mulighed for at vælge - bliver i stand til at træffe et valg, der påvirker deres egeet liv.
Det gælder selvfølgelig en række store, personlige valg som fx uddannelsesretning, men det burde også gælde som den gyldne regel i den offentlige service generelt.
Hvis en pensionist, der var berettiget til hjemmehjælp kunne være med til at afgøre om hjemmehjælperen skulle bruge sin tid på at gå på indkøb eller støvsuge ville vedkommende naturligvis vælge det der betyder mest for hende - hvad der med andre ord ville øge hendes velfærd mest.
Oven i købet ville hun være nødt til at overveje hvad hun egentlig ønsker af det offentlige i stedet for blot at modtage en fast bestemt standardpakke.
Tænk hvis vores pensionist oven i købet havde muligheden for at vælge en privat leverandør af hjemmehjælp i stedet for det offentlige.
Langt de fleste ville stadig vælge den offentlige.
Hun ville så være nødt til selv aktivt at tilvælge enten den kommunale eller private leverandør, i stedet for blot at modtage (og brokke sig over) det der nu blev hende tilbudt.
Hvis sådanne valgmuligheder blev dagligdag overalt i den offentlige sektor ville det med garanti både øge tilfredsheden med den offentlige service og skabe grobund og forståelse for de nødvendige prioriteringer i velfærdssamfundet.
Socialdemokraternes ambition skal være at skabe så mange oplyste valgmuligheder for borgerne som muligt. Og socialdemokratiet skal sikre at alle - også de mest ressourcesvage - blive i stand til at udnytte disse valgmuligheder.
Vi skal på denne måde skabe et aktivt modspil til Venstres golde markeds-filosofi. Det største illusionsnummer i dansk politik i nyere tid er at det er lykkedes Anders Fogh Rasmussen at overbevise almindelige danskere om at det kun er markedet, der kan skabe reelle valgmuligheder for det enkelte menneske.
Socialdemokraterne må vise at der er langt flere valgmuligheder langt mere

selvbestemmelse. At det er en langt stærke position at være medborger i socialdemokraternes samfund; end at være kunde i Anders Fogh Rasmussens Danmark A/S. At valgmuligheder og indflydelsen på eget liv ikke skal forbeholdes nogle enkelte, men gives til alle mennesker.

Socialdemokraternes fornyelse handler ikke om at politik er forældet og at velfærdssamfundets byggesten nu en efter en skal fjernes - Tværtimod.

Den handler om de mange mennesker i det danske samfund, der forlod os ved sidste valg fordi de ikke opleve at vi gjorde en forskel, igen skal kunne regne med socialdemokraterne som deres parti.

Den handler igen at give almindelige mennesker troen på at politik nytter noget, at der fortsat er uretfærdigheder i vores samfund og i verden, der skal rettes op og at uretfærdighederne i fremtiden risikerer at blive endnu større.

Den handler om at et stærkt fællesskabet skal sikre alle mennesker valgmuligheder og indflydelse på deres eget liv.

Den fornyelse begynder vi i dag. Og i DSU vil vi ikke ryste på hånden og ikke stoppe processen før fornyelsen er nået hele vejen

ind i statsministeriet og Danmark igen har en socialdemokratisk regering.

Fortsat god fornyelse og fornøjelse.